

Sygn. akt II Ca 1389/14

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 maja 2015 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Karina Marczak
Sędziowie:	SO Sławomir Krajewski (spr.) SO Agnieszka Tarasiuk – Tkaczuk
Protokolant:	sekr. sądowy Małgorzata Idzikowska – Chrząszczewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 kwietnia 2015 roku w S.

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej w Ł.

przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Zespołowi Zakładów Opieki Zdrowotnej w G.

o zapłatę

na skutek apelacji wniesionych przez powoda (...) Spółkę Akcyjną w Ł. od wyroku Sądu Rejonowego w Gryficach z dnia 24 września 2014 roku, sygn. akt I C 157/14

I. **oddala apelacje,**

II. **zasądza od powoda (...) Spółki Akcyjnej w Ł. na rzecz pozwanego (...) w G. kwotę 390 (trzysta dziewięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.**

Sygn. akt II Ca 1389/14

## UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 24 września 2014 roku, Sąd Rejonowy w Gryficach: oddalił powództwo (...) spółki akcyjnej w Ł. w zakresie żądania kwoty 2863,62 zł (I.) oraz powództwo w zakresie żądania kwoty 286,94 zł (II.) i zasądził od powoda na rzecz pozwanego (...) w G. kwotę 694 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (III.).

Powyższe orzeczenie Sąd Rejonowy oparł na ustalonym w sposób następujący stanie faktycznym:

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. z (...) S.A. z siedzibą w W. zawarły dnia 24 września 2012 roku umowę o współpracy w związku z ogłoszeniem przez zamawiającego (...) w G. postępowania przetargowego na dostawę sprzętu endoskopowego do wykonywania procedur urologicznych. Finansujący - spółka (...) zobowiązała się do zapewnienia dostawy, spółce (...) spełnienie warunku sytuacji finansowej niezbędnej do ubiegania się o zamówienie publiczne.

(...) w G. w wyniku przeprowadzonego przetargu zawarł dnia 5 października 2012 roku z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. umowę dostawy sprzętu endoskopowego do wykonywania procedur urologicznych nr 82/1/12.

Na etapie postępowania przetargowego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. nie przedstawiła pozwanemu w ofercie przetargowej informacji, iż beneficjentem płatności faktury wystawionej pozwanemu ma być (...) SA, ani żadnych dokumentów, w tym ww. umowy o współpracę, z których wynikałoby, iż zapłata wynagrodzenia za wykonanie umowy dostawy sprzętu miałyby nastąpić na rzecz innego podmiotu aniżeli (...) Sp. z o.o., czy też, że dostawca sprzętu przekazał powódce zgodnie z art. 921<sup>1</sup> kc całe świadczenie (...) w G. wraz z odsetkami za opóźnienie.

W § 6 ust. 7 umowy z dnia 5 października 2012 roku zaznaczono, iż wykonawca zrzeka się dochodzenia odsetek z tytułu zwłoki w zapłacie, jeżeli nie wystąpi z roszczeniem o ich zapłatę (wystawienie noty odsetkowej) w terminie 30 dni od uregulowania należności głównej.

Dnia 16 listopada 2012 roku (...) Sp. z o.o. wystawiła fakturę VAT nr (...), określając wysokość wynagrodzenia za wykonaną umowę dostawy sprzętu dla (...) w G. na kwotę 125.627,41 zł i wskazując termin zapłaty na dzień 14 lutego 2013 roku oraz numer rachunku bankowego (...). W fakturze nie zaznaczono, iż numer rachunku bankowego prowadzony jest dla spółki (...).

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. zawarła dnia 30 listopada 2012 roku umowę rozliczeniową z (...) Spółką Akcyjną z siedziba w Ł., w ramach której powódka zobowiązała się do udzielenia finansowania dostawcy sprzętu.

Spółki (...) oraz M. sporządziły pismo z dnia 3 grudnia 2012 roku, w którym jako adresata wskazały (...) w G., którego to treść zawiera informację, iż powódka jest beneficjentem uprawnionym do przyjęcia należności.

(...) S.A. dnia 17 grudnia 2012 roku przelała na rzecz (...) Sp. z o.o. w ramach umowy rozliczeniowej z dnia 30 listopada 2012 roku kwotę 122.167,41 zł.

Pozwany uregulował należność w kwocie 125.627,41 zł dnia 19 kwietnia 2013 roku w dowodzie przelewu wpisując jako odbiorcę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P..

Powódka dnia 31 maja 2013 roku wystawiła pozwanemu notę odsetkową nr (...)/M. 30 listopada 2012 roku oraz wezwała pozwanego pismem z dnia 17 września 2013 roku do zapłaty odsetek naliczonych w związku z nieterminowym uregulowaniem należności z tytułu wykonania umowy dostawy przez spółkę (...).

(...) S.A. z siedzibą w W. zawarła dnia 2 kwietnia 2011 roku z M. P. (1) prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą (...) umowę o współpracy w zakresie obsługi wierzytelności i udzielania poręczeń. Na mocy umowy powódka poręczyła istniejące i niewymagalne, jak również przyszłe zobowiązania szpitali wymienionych w załączniku nr 1 do umowy, w tym również (...) w G.. M. P. (1) zobowiązał się wobec spółki (...) do przekazywania zestawienia wszystkich faktur wystawionych w konkretnym miesiącu, zaś spółka – w przypadku gdyby szpital opóźnił się z uregulowaniem wynagrodzenia – do zapłaty na rzecz M. P. (1) wymagalnej poręczonej kwoty powiększonej o należne odsetki.

Pozwany (...) w G. zawarł dnia 24 maja 2012 roku z M. P. (1), prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą (...) umowę dostawy nr 35/2/12. W § 5 umowy strony umówiły się, iż zapłata za wykonanie umowy zostanie dokonana przelewem w terminie 60 dni liczonych od daty wykonania zadania, na podstawie faktury dokumentującej realizację każdej części zamówienia, a nadto, iż wykonawca zrzeka się dochodzenia odsetek z tytułu zwłoki w zapłacie, jeżeli nie wezwie zamawiającego do ich zapłaty w terminie 30 dni od uregulowania należności głównej.

M. P. (1) prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) wystawił fakturę VAT z dnia 19 grudnia 2012 roku, nr (...) - na kwotę 5325,18 zł z terminem płatności 17 lutego 2013 roku, wskazując jako nabywcę (...) w G..

Spółka (...) sporządziła pismo opatrzone datą 2 stycznia 2013 roku, w którym jako adresata wskazała (...) w G., w którego treści zostało zawarte zawiadomienie o zawarciu przez spółkę (...) z M. P. (1) umowy o współpracy z dnia 2

kwietnia 2011 roku, na mocy której spółka poręczyła zobowiązania szpitala oraz, iż w razie braku zapłaty ze strony szpitala, spółka (...) zapłaci zobowiązanie szpitala wobec M. P. (1). W piśmie powołano faktury: z dnia 5 grudnia 2012 roku, nr (...), na kwotę 2113,17 zł, z terminem płatności 28 grudnia 2012 roku, z dnia 17 grudnia 2012 roku, nr (...), na kwotę 462,95 zł z terminem płatności 28 grudnia 2012 roku, z dnia 19 grudnia 2012 roku, nr (...), na kwotę 5325,18 zł z terminem płatności 28 grudnia 2012 roku.

Powódka sporządziła zestawienie faktur poręczonych na rzecz (...) M. P. (1) z dnia 2 stycznia 2013 roku, w ramach których ujęła m.in. faktury: z dnia 5 grudnia 2012 roku, nr (...), na kwotę 2113,17 zł, z terminem płatności 28 grudnia 2012 roku, z dnia 17 grudnia 2012 roku, nr (...), na kwotę 462,95 zł z terminem płatności 28 grudnia 2012 roku, z dnia 19 grudnia 2012 roku, nr (...), na kwotę 5325,18 zł, z terminem płatności 28 grudnia 2012 roku.

(...) SA dnia 28 lutego 2013 roku dokonał wpłaty na rzecz (...) M. P. (1) kwoty 9327,43 zł powołując tytułem transakcji umowę poręczenia z dnia 2 kwietnia 2011 roku.

Pismem z dnia 28 lutego 2013 roku spółka (...) poinformowała pozwanego o spłacie za szpital zobowiązań wobec (...) M. P. (1), wstępując tym samym w prawa wierzyciela. W piśmie powołano fakturę z dnia 19 grudnia 2012 roku, nr (...), z terminem płatności 17 lutego 2013 roku, wraz z odsetkami 20,86 zł. W piśmie zawarto informację, iż w razie uregulowania kwoty na rzecz (...) SA w terminie 30 dni, pozwany nie zostanie obciążony odsetkami.

A. J. (1) prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą M. zawarł dnia 31 stycznia 2011 roku z (...) w G. umowę dostawy nr (...). W § 5 umowy strony umówiły się, iż zapłata za wykonanie umowy zostanie dokonana przelewem w terminie do 60 dni liczonych od daty wykonania zadania, na podstawie faktury dokumentującej realizację każdej części zamówienia, a nadto, iż wykonawca zrzeka się dochodzenia odsetek z tytułu zwłoki w zapłacie, jeżeli nie wezwie zamawiającego do ich zapłaty w terminie 30 dni od uregulowania należności głównej.

(...) S.A. z siedzibą w W. zawarła dnia 15 grudnia 2011 roku z A. J. (1) prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą M. umowę o współpracy w zakresie obsługi wierzycielności i udzielania poręczeń. Na mocy umowy powódka poręczyła istniejące i niewymagalne, jak również przyszłe zobowiązania szpitali wymienionych w załączniku nr 1 do umowy, w tym również (...) w G.. A. J. (1) zobowiązał się wobec spółki (...) do przekazywania zestawienia wszystkich faktur wystawionych w konkretnym miesiącu, zaś spółka – w przypadku gdyby szpital opóźniał się z uregulowaniem wynagrodzenia – do zapłaty na rzecz A. J. (1) wymagalnej poręczonej kwoty powiększonej o należne odsetki.

A. J. (1) prowadzący działalność pod nazwą M. wystawił: fakturę VAT z dnia 10 lipca 2012 roku, nr (...) na kwotę 5832 zł z terminem płatności 9 sierpnia 2012 roku, wskazując jako nabywcę (...) w G., fakturę VAT z dnia 16 stycznia 2013 roku, nr (...) na kwotę 5605,20 zł, z terminem płatności 15 lutego 2013 roku, wskazując jako nabywcę (...) w G..

(...) w G. dokonał dnia 27 grudnia 2012 roku wpłaty na rzecz A. J. (1) kwoty 81,01 zł.

Powódka sporządziła zestawienie faktur poręczonych na rzecz M. A. J. (1) z dnia 11 lipca 2012 roku, w ramach których ujął m.in. fakturę na rzecz (...) w G. nr (...) na kwotę 5832 zł, z terminem płatności 9 sierpnia 2012 roku.

Spółka (...) sporządziła pismo opatrzone datą 11 lipca 2012 roku, w którym jako adresata wskazała (...) w G., w którego treści zostało zawarte zawiadomienie o zawarciu przez spółkę z A. J. (1) umowy o współpracy z dnia 15 grudnia 2011 roku, na mocy której spółka poręczyła zobowiązania szpitala oraz, iż w razie braku zapłaty ze strony szpitala, spółka (...) zapłaci zobowiązanie szpitala wobec A. J. (1). W piśmie powołano fakturę z dnia 10 lipca 2012 roku, nr (...) na kwotę 5832 zł, z terminem płatności 9 sierpnia 2012 roku.

Powódka sporządziła zestawienie faktur poręczonych na rzecz M. A. J. (1) z dnia 17 stycznia 2013 roku, w ramach których ujęła m.in. fakturę na rzecz (...) w G. nr (...) na kwotę 5605,20 zł, z terminem płatności 15 lutego 2013 roku.

Spółka (...) sporządziła pismo opatrzone datą 17 stycznia 2013 roku, w którym jako adresata wskazała (...) w G., w którego treści zostało zawarte zawiadomienie o zawarciu przez spółkę z A. J. (1) umowy o współpracy z dnia 15 grudnia 2011 roku, na mocy której spółka poręczyła zobowiązania szpitala oraz, iż w razie braku zapłaty ze strony szpitala,

spółka (...) zapłaci zobowiązanie szpitala wobec A. J. (1). W piśmie powołano fakturę z dnia 16 stycznia 2013 roku, nr (...), na kwotę 5605,20 zł, z terminem płatności 15 lutego 2013 roku.

Pismem z dnia 23 sierpnia 2012 roku spółka (...) poinformowała pozwanego o spłacie za szpital zobowiązań wobec M. A. J. (1), wstępując tym samym w prawa wierzyciela. W piśmie powołano fakturę z dnia 10 lipca 2012 roku, nr (...) na kwotę 5832 zł, z terminem płatności 9 sierpnia 2012 roku. W piśmie zawarto informację, iż w razie uregulowania kwoty na rzecz (...) SA w terminie 30 zł, pozwany nie zostanie obciążony odsetkami.

W imieniu A. J. (1), M. F. sporządził pismo z dnia 23 sierpnia 2012 roku, w którym jako adresata wskazano (...) w G. zawierające informacje, iż spółka (...) dnia 23 sierpnia 2012 roku spłaciła za szpital zobowiązanie wobec A. J. (1) i w związku z tym, aby zapłaci kwoty 5832 zł wynikającą z dokumentu nr (...) wraz z odsetkami w wysokości 29,08 zł uregulować na rzecz Spółki (...).

(...) S.A. dnia 25 lutego 2013 roku dokonał wpłaty na rzecz M. A. J. (1) kwoty 13.263,21 zł, powołując tytułem transakcji umowę poręczenia z dnia 15 grudnia 2011 roku.

Pismem z dnia 25 lutego 2013 roku spółka (...) poinformowała pozwanego o spłacie za szpital zobowiązań wobec M. A. J. (1), wstępując tym samym w prawa wierzyciela. W piśmie powołano fakturę z dnia 16 stycznia 2013 roku, nr (...) na kwotę 5605,20 zł, z terminem płatności 15 lutego 2013 roku. W piśmie zawarto informację, iż w razie uregulowania kwoty na rzecz (...) SA w terminie 30 dni, pozwany nie zostanie obciążony odsetkami.

W imieniu A. J. (1), M. F. sporządził pismo z dnia 4 marca 2013 roku, w którym jako adresata wskazano (...) w G. zawierające informacje, iż spółka (...) dnia 25 lutego 2013 roku spłaciła za szpital zobowiązanie wobec A. J. (1) i w związku z tym, aby zapłaci kwoty 5605,20 zł wynikającą z dokumentu nr (...) uregulować na rzecz Spółki (...).

Pismem z dnia 28 maja 2013 roku powódka wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 81,01 zł w związku z notą obciążeniową (...).

Pismem z dnia 2 stycznia 2014 roku powódka wezwała pozwanego do zapłaty m.in. kwoty 97,82 zł w związku z notą obciążeniową (...) oraz kwoty 108,11 w związku z notą obciążeniową (...).

(...) G. sporządził pismo z dnia 23 kwietnia 2013 roku, w którym jako adresata wskazało (...) M. P. (1), w którym uznał umowę o współpracy, jaką zawarł dnia 2 kwietnia 2011 roku dla pozoru i zwrócił się o niezwłoczne potwierdzenie zapłaty przez spółkę (...) w imieniu (...) w G. kwoty 7061,41 zł.

(...) G. sporządził pismo z dnia 23 kwietnia 2013 roku, w którym jako adresata wskazał (...) SA, w którym uznał umowę o współpracy, jaką zawarła dnia 2 kwietnia 2011 roku z M. P. (1) za zawartą dla pozoru.

(...) G. sporządził pismo z dnia 19 sierpnia 2013 roku, w którym jako adresata wskazało (...) SA, w którym uznał umowę o współpracy, jaką zawarła dnia 15 grudnia 2011 roku z A. J. (1) za zawartą dla pozoru.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy uznał obydwie powództwa, poddane pod wspólne rozstrzygnięcie oraz orzekanie, za bezzasadne.

Sąd I instancji uzasadniając rozstrzygnięcie zawarte w punkcie I wyroku wskazał, że materiał dowodowy, który zaproponowała strona powodowa był niewystarczający do uznania, iż wykazała ona zasadność swojego żądania. Sąd mając na uwadze art. 921<sup>1</sup> kc stwierdził, że wbrew twierdzeniom strony powodowej, nie znalazł żadnego dowodu wskazującego, iż pozwany wyraził zgodę na wykonanie przekazu. Sąd wskazał, że choć nie budzącym wątpliwości był fakt zawarcia przez spółki (...) oraz M. umowy o współpracy, to jednak gołosłownym okazały się twierdzenia spółki (...) o tym, iż na etapie postępowania przetargowego spółka (...) dołączyła do oferty przetargowej dokumenty świadczące o tym, iż odbiorcą płatności za wykonanie umowy dostawy przez spółkę (...) jest spółka (...). Brak jest dowodów, aby na etapie postępowania przetargowego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. przedstawiła pozwanemu w ofercie przetargowej jakąkolwiek informację, iż beneficjentem płatności faktury wystawionej pozwanemu ma być (...) S.A. Zdaniem Sądu

nie można tych twierdzeń powódki zweryfikować w oparciu o jakiegokolwiek dokumenty, w tym formularz ofertowy, który poprzez wymienienie załączników wskazywałyby na zawarcie w ofercie przetargowej informacji o beneficjencie zapłaty.

Zatem Sąd Rejonowy uznał, iż zamawiający szpital poprzez wybór oferty spółki (...) nie przyjął przekazania na rzecz powódki, bowiem nie posiadał wiedzy o współpracy spółek (...). Ciężar wykazania tego faktu spoczywał na stronie powodowej, która wywodziła z niego skutki prawne, a już w szczególności, gdy pozwany zaprzeczył, aby wyrażał zgodę na przekaz.

Powyższe argumenty w ocenie Sądu pierwszej instancji przesądziły o oddaleniu powództwa w przedmiocie żądania zasądzenia kwoty 2863,62 zł.

Nadto Sąd zwrócił uwagę na uregulowanie zawarte w § 6 ust. 7 umowy dostawy, w którym (...) w G. i spółka (...) postanowiły, iż wykonawca zrzeka się dochodzenia odsetek z tytułu zwłoki w zapłacie, jeżeli nie wystąpi z roszczeniem o ich zapłatę (wystawienie noty odsetkowej) w terminie 30 dni od uregulowania należności głównej. Sąd wskazał, że (...) Sp. z o.o. wystawiła dnia 16 listopada 2012 roku fakturę VAT nr (...), określając wysokość wynagrodzenia za wykonaną umowę dostawy sprzętu dla (...) w G. na kwotę 125.627,41 zł, wskazując termin zapłaty na dzień 14 lutego 2013 roku. Pozwany uregulował należność w kwocie 125.627,41 zł dnia 19 kwietnia 2013 roku. Natomiast powódka wystawiła pozwanemu notę odsetkową nr (...)/M. 30 listopada 2012 roku dopiero dnia 31 maja 2013 roku, a wezwała pozwanego do zapłaty odsetek naliczonych w związku z nieterminowym uregulowaniem należności z tytułu wykonania umowy dostawy przez spółkę (...) pismem z dnia 17 września 2013 roku. Sąd wskazał, że powyższe okoliczności obrazują, iż wykonawca umowy dostawy skutecznie zrzekł się dochodzenia odsetek, bowiem nie wystąpił z roszczeniem o ich zapłatę, ani nawet nie wystawił noty odsetkowej w terminie 30 dni od uregulowania należności głównej. Zapis § 6 ust. 7 umowy dostawy oznacza samo zrzeczenie się dochodzenia odsetek, czyli zrzeczenie się możliwości wytoczenia o nie powództwa, czy też kierowania żądania ich zapłaty w toku postępowania polubownego, bądź mediacyjnego i choć nie prowadzi zaś do zrzeczenia się prawa do naliczania odsetek, to jednak jako postanowienie umowy wiąże strony i skutkuje tym, iż spółka (...) nie może pozostawać w sytuacji korzystniejszej od spółki (...), która zrzekła się prawa do dochodzenia zapłaty odsetek.

Kolejno Sąd pierwszej instancji wyjaśniając motywy oddalenia powództwa o zapłatę kwoty 286,94 zł wskazał na zapisy znajdujące się w paragrafach 5 w umowach dostawy zawartych pomiędzy (...) w G., a A. J. (1) oraz pomiędzy (...) w G., a M. P. (2), a mianowicie, iż zapłata za wykonanie umowy zostanie dokonana przelewem w terminie do 60 dni liczonych od daty wykonania zadania, na podstawie faktury dokumentującej realizację każdej części zamówienia, a nadto, iż wykonawca zrzeka się dochodzenia odsetek z tytułu zwłoki w zapłacie, jeżeli nie wezwie zamawiającego do ich zapłaty w terminie 30 dni od uregulowania należności głównej. Zdaniem Sądu Rejonowego przedmiotowy zapis należy ocenić analogicznie jak powyżej analizowane zapisy w umowie dostawy zawartej między pozwanym a spółką (...), bowiem żaden z wykonawców umów dostawy, mimo nieterminowego uregulowania przez pozwanego wynagrodzenia dla dostawców, nie wezwał (...) w G. w terminie 30 dni od uregulowania należności głównej do zapłaty odsetek za zwłokę w zapłacie. Z tego powodu Sąd uznał, iż spółka (...) utraciła możliwość wytoczenia powództwa o odsetki za nieterminową zapłatę wynagrodzenia przez pozwanego, co bezpośrednio wpływa na sytuację prawną powódki, która w oparciu o umowy współpracy, wchodząc w sytuację pierwotnego wierzyciela nie przejęła prawa do dochodzenia zapłaty odsetek. W ocenie Sądu pierwszej instancji spółka (...) zawarła z obydwoma wykonawcami umów dostawy A. J. (1) i M. P. (2) umowy poręczenia i w związku z nieterminowym uregulowaniem przez pozwanego wynagrodzeń z tytułu wykonania umów dostawy, powodowa spółka spłacając wierzytelność kontrahentów (...) w G., na podstawie art. 518 § 1 pkt 1 kc wstąpiła w prawa wierzycieli w zakresie ich zaspokojenia. Niemniej jednak nie przejęła prawa dochodzenia zapłaty odsetek od nieterminowej zapłaty wynagrodzenia, bowiem utracili je pierwotni wierzyciele. Sąd wskazał też, iż pozwany uregulował na rzecz A. J. (1) kwotę 81,01 zł, zaś § 5 pkt 3 umowy o współpracę zawartej między powodową spółką, a A. J. (1) stanowi, iż w razie zapłaty przez zakład całości lub części poręczonego zobowiązania dokonanej po zapłacie Spółki, dostawca w terminie 3 dni o otrzymania zapłaty, zwróci spółce kwoty objęte poręczeniem i spłacone

w tym zakresie za zakład. Zatem w zakresie kwoty 81,01 zł powodowa spółka powinna wystosować żądanie jej zwrotu do A. J. (1).

Odnosząc się do zarzutu nieważności umów poręczenia na podstawie przepisu art. 53 ust. 6 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 22 października 2007 r. o zmianie ustawy o zakładach opieki zdrowotnej i tym samym braku legitymacji czynnej powódki w tym zakresie, Sąd Rejonowy stanął na stanowisku, iż umowa poręczenia nie jest umową mającą na celu zmianę wierzyciela, a zatem nie wymaga ona zgody podmiotu, który utworzył zakład opieki zdrowotnej.

Sąd zaznaczył, iż w części uzasadnienia poświęconej poczynionym ustaleniom wymienił część dokumentów (z podaniem karty, na której się znajdują), które zostały przedstawione przez powódkę, którym to jednak – wobec braku ich podpisania – odmówił mocy dowodowej, bowiem nie stanowią one nawet dowodu na to, iż osoby je podpisujące złożyły oświadczenia woli, w nich zawarte. Te zaś dokumenty, które zostały podpisane, ale mimo wskazania w nich adresatów, nie zostały zaopatrzone w dowody ich nadania, stanowią dowód jedynie tego, iż osoby je podpisujące złożyły oświadczenia woli w nich zawarte.

O kosztach procesu Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 kpc i wskazał, że na koszty procesu składa się kwota 617 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego w związku z żądaniem zapłaty kwoty 2863,62 zł oraz kwota 77 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego w związku z żądaniem zapłaty kwoty 286,94 zł.

Powódka wywiodła apelacje w zakresie rozstrzygnięcia obu jej powództw.

W apelacji z dnia 31 października 2014 roku powódka zaskarżając wyrok w zakresie rozstrzygnięć zawartych w jego punktach II. i III., wniosła o jego zmianę, poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kwoty 286,94 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty oraz kosztów procesu za I instancję według norm przepisanych; zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów procesu za postępowanie przed Sądem II instancji według norm przepisanych.

Skarżąca zarzuciła Sądowi pierwszej instancji naruszenie norm prawa materialnego:

- art. 9 ustawy z dnia 12 marca 2003 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, w związku z art. 7 ustawy z dnia 12 marca 2003 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, poprzez niezastosowanie wskazanych przepisów do przedmiotowego stanu faktycznego,

- art. 452 kc, z związku z art. 65 kc, poprzez ich niezastosowanie i przyjęcie, że zapłata na rzecz A. J. (2) kwoty 81,00 zł skutkuje zaspokojeniem powódki.

Z kolei w apelacji z dnia 3 listopada 2014 roku, zaskarżając wyrok w zakresie rozstrzygnięć zawartych w jego punktach I. i III., powódka wniosła o: zmianę zaskarżonego wyroku, poprzez uwzględnienia powództwa w zaskarżonym zakresie w całości i zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych; ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji i zasądzenie przez ten Sąd kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego za obydwie instancje.

Skarżąca zarzuciła Sądowi pierwszej instancji:

1) naruszenie przepisów prawa procesowego:

- art. 233 § 1 kpc, w zw. z art. 232 kpc i art. 6 kc, poprzez: brak wszechstronnego rozważenia zebranego materiału dowodowego i w konsekwencji błędne ustalenie stanu faktycznego i błędne przyjęcie, że powódka nie udowodniła swojego roszczenia, a w szczególności nie wykazała, iż jej twierdzenia mają oparcie w ustalonym stanie faktycznym sprawy; brak wszechstronnego rozważenia zebranego materiału dowodowego i w konsekwencji błędne ustalenie stanu faktycznego i błędne przyjęcie, że powódka utraciła uprawnienie do dochodzenia od strony pozwanej odsetek za opóźnienie w zapłacie na podstawie wystawionych przez siebie not odsetkowych; dokonanie dowolnej, a nie

wszechstronnej oceny zgromadzonego materiału dowodowego w sprawie i tym samym błędne przyjęcie, iż strona pozwana nie posiadała wiedzy o współpracy Spółek (...) S.A., oraz (...) Sp. z o.o.;

- art. 230 § 1 kpc, poprzez bezzasadne uznanie, że powódka nie udowodniła wiedzy strony pozwanej o treści umów wiążących powódkę i spółkę (...) sp. z o.o., z pominięciem okoliczności, że pozwany nie zaprzeczył tej okoliczności w sprzeciwie od nakazu zapłaty;

2) naruszenie przepisów prawa materialnego:

- art. 13 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych poprzez jego niezastosowanie i w konsekwencji błędne przyjęcie, iż powódka utraciła uprawnienie do dochodzenia odsetek w niniejszym postępowaniu;

- art. 921<sup>2</sup> kc, przez błędne uznanie, iż strona pozwana nie złożyła oświadczenia o przyjęciu przekazu.

Powódka wniosła o przeprowadzenie dowodu z załączonego do apelacji pisma strony pozwanej do (...) Sp. z o.o., zawierającego twierdzenie co do dokumentów załączonych do oferty złożonej stronie pozwanej w przedmiocie złożenia pozwanemu dokumentów o współpracy pomiędzy (...) Sp. z o.o., a (...) S.A. oraz o zobowiązanie strony pozwanej do okazania otrzymanej od (...) Sp. z o.o. oferty przetargowej zaakceptowanej i wybranej przez stronę pozwaną.

Potrzebę przeprowadzenia dowodu apelująca uzasadnił tym, że Sąd, stwierdził, iż powódka nie udowodniła w żaden sposób swojego roszczenia, zaś powództwo opiera się jedynie na gołosłownych twierdzeniach pomimo, że pozwany nie kwestionował faktu otrzymania wraz z ofertą dokumentów potwierdzających fakt zawarcia przez powoda, oraz (...) Sp. z o.o. umowy o współpracy, wraz z umową rozliczeniową. Powódka wskazała, iż dowiedział się o tym dopiero z treści uzasadnienia wyroku Sądu pierwszej instancji, ponadto nie miała potrzeby podejmować w tym zakresie inicjatywy dowodowej, ponieważ pozwany nie podniósł zarzutów dotyczących tej okoliczności.

W odpowiedzi na obie apelacje pozwany wniósł o ich oddalenie oraz o zasądzenie od powódki na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacje okazały się bezzasadne i jako takie podlegały oddaleniu.

W zakresie powództwa o zapłatę kwoty 2863,62 zł Sąd Okręgowy wskazuje, że Sąd pierwszej instancji prawidłowo uznał, że powódce nie przysługuje legitymacja procesowa czynna, co stanowi wystarczającą przesłankę orzeczenia o oddaleniu powództwa.

Zgodnie z art. 921<sup>1</sup> kc kto przekazuje drugiemu (odbiorcy przekazu) świadczenie osoby trzeciej (przekazanego), upoważnia tym samym odbiorcę przekazu do przyjęcia, a przekazanego do spełnienia świadczenia na rachunek przekazującego. Wedle art. 921<sup>2</sup> § 1 kc jeżeli przekazany oświadczył odbiorcy przekazu, że przekaz przyjmuje, obowiązany jest względem odbiorcy do spełnienia świadczenia określonego w przekazie.

W orzecznictwie przyjmuje się, że oświadczenie przekazanego o przyjęciu przekazu może być złożone odbiorcy przekazu ze skutkami wynikającymi z art. 921<sup>2</sup> § 1 kc w dowolnej formie, także w ten sposób, że przekazujący wyda odbiorcy przekazu dokument, na którym znajduje się już pisemne oświadczenie przekazanego, że przekaz przyjmuje. W odniesieniu do oświadczenia o przyjęciu przekazu znajduje zastosowanie ogólna reguła z art. 61 § 1 zdanie 1 kc, zgodnie z którą oświadczenie woli, które ma być złożone innej osobie, jest złożone z chwilą, gdy doszło do niej w taki sposób, że mogła zapoznać się z jego treścią (por: wyrok SN z dnia 7 sierpnia 2014 r., II CSK 636/13).

W rozpoznawanej sprawie powódka w toku postępowania przed Sądem pierwszej instancji nie wykazała okoliczności przyjęcia przez pozwanego przekazu dokonanego na jej rzecz przez spółkę (...).

Wbrew stanowisku apelującej okoliczność ta była w sprawie sporna. Mianowicie już w uzasadnieniu sprzeciwu od nakazu zapłaty z dnia 10 grudnia 2013 roku pozwany zaprzeczył, że przyjął przekaz, wskazując, że twierdzenia powódki w tym przedmiocie nie mają odzwierciedlenia w dokumentach dołączonych do pozwu, w szczególności spółka (...) w ofercie przetargowej nie wskazała powódki jako beneficjenta płatności.

Do odpowiedzi na sprzeciw z dnia 18 lipca 2014 roku powódka załączyła jedynie umowę o współpracy z dnia 21 września 2012 roku, wraz z promesą finansowania.

Z dokumentów tych, podobnie jak i z załączonych do pozwu umowy z dnia 5 października 2012 roku zawartej pomiędzy pozwanym, a spółką (...) i wreszcie oferty tej ostatniej z dnia 24 września 2012 roku, nie wynika w żaden sposób, że pozwanemu w chwili zawierania umowy z dnia 5 października 2012 roku znana była okoliczność zawarcia umowy z dnia 21 września 2012 roku, a tym samym dokonanego w niej przekazu na rzecz powódki. W istocie, jak trafnie zauważył to Sąd Rejonowy, okoliczność zawarcia umowy z dnia 21 września 2012 roku nie została w żaden sposób uwidoczniiona w umowie z dnia 5 października 2012 roku, jak też w ofercie z dnia 24 września 2012 roku. W dokumentach tych w żadnym kontekście nie pojawiła się nawet nazwa powodowej spółki.

W takim świetle nie sposób uznać zasadności stanowiska apelującej, że przyjęcie przekazu nastąpiło już to poprzez zawarcie umowy z dnia 5 października 2012 roku, skoro nie zostało wykazaniem, że pozwany miał wówczas w ogóle świadomość działania przedmiotowego przekazu.

W tym miejscu podkreślenia wymaga, że bez wpływu na powyższą konstatację pozostawały wywody podniesione po raz pierwszy w apelacji i dołączone na ich poparcie dokumenty, albowiem podlegały one pominięciu – jako spóźnione, w rozumieniu art. 381 kpc.

W szczególności skarżąca w świetle wyspecyfikowanych powyżej okoliczności bezpodstawnie twierdzi, że o tym, że spornym było dołączenie do przedmiotowej oferty z dnia 24 września 2012 roku, umowy z dnia 21 września 2012 roku, mogła poznać wiedzę dopiero z uzasadnienia zaskarżonego wyroku. Powódka nie może, zatem podnosić, że potrzeba podniesienia aktualnie analizowanych twierdzeń i zgłoszenia dowodów zaistniała dopiero w postępowaniu apelacyjnym.

Powódka nie wykazała również, że przyjęcie przez pozwanego przekazu nastąpiło w dacie późniejszej niż zawarcie umowy z dnia 5 października 2012 roku.

W szczególności wniosku takiego nie sposób wyprowadzić z samej tylko okoliczności dokonania przez pozwanego w dniu 19 kwietnia 2013 roku przelewu kwoty 125.627,41 zł z tytułu należności wynikających z umowy z dnia 5 października 2012 roku, na rachunek bankowy nr (...), prowadzony na rzecz powódki.

Po pierwsze, bowiem pozwany w dokumencie polecenia przelewu, jako odbiorcę wskazał spółkę (...). Na uwagę zasługuje tu okoliczność, że w fakturze z dnia 16 listopada 2012 roku, VAT nr (...), spółka ta wskazała ów numer rachunku, bez jakiegokolwiek określenia, że jest on prowadzony na rzecz powodowej spółki (...). Wbrew stanowisku powódki niezgodność oznaczenia odbiorcy przelewu z podmiotem, na rzecz którego prowadzony jest uwidoczniiony w poleceniu przelewu rachunek bankowy, nie stanowi przeszkody do dokonania przelewu i w żaden sposób nie podlega weryfikacji przez bank w toku realizacji przelewu.

Godzi się zauważyć, że powódka nie wykazała, aby do dnia dokonania ww. przelewu, pozwanemu zostało doręczone pismo z dnia 3 grudnia 2012 roku i umowa rozliczeniowa z dnia 30 listopada 2012 roku, w której ponowiono postanowienie o dokonaniu przekazu na rzecz powódki.

Po wtóre przedmiotowa płatność to czynność techniczna, dokonywana przez służby księgowe pozwanego, a nie podmioty umocowane do reprezentacji pozwanego i składania w jego imieniu oświadczeń woli. W tym stanie rzeczy czynność ta nie może stanowić o złożeniu przez pozwanego oświadczenia woli, o przyjęciu przekazu.



Brak wykazania przyjęcia przekazu przez pozwanego, stanowi wystarczającą okoliczność i przesłankę do przyjęcia, że powódce nie przysługiwała w zakresie aktualnie analizowanego powództwa legitymacja procesowa czynna, a tym jej powództwo jest bezzasadne.

W takiej sytuacji nie zachodziła potrzeba prowadzenia dalszych rozważań w przedmiocie zasadności pozostałych zarzutów apelacji.

Na marginesie Sąd Okręgowy pragnie wskazać, że postanowienie § 6 ust. 7 umowy z dnia 5 października 2012 roku, iż wykonawca zrzeka się dochodzenia odsetek z tytułu zwłoki w zapłacie, jeżeli nie wystąpi z roszczeniem o ich zapłatę (wystawienie noty odsetkowej) w terminie 30 dni od uregulowania należności głównej, jawi się jako nieważne, w świetle unormowania art. 9 ustawy z dnia 12 czerwca 2003 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, albowiem co najmniej ogranicza uprawnienia wierzyciela przewidziane w art. 5 tej ustawy, do dochodzenia odsetek za opóźnienie w zapłacie.

Na koniec podkreślenia wymaga, że bez wpływu na rozstrzygnięcie pozostaje treść uzasadnień powoływanych przez skarżącą wyroków Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 25 października 2012 roku (X GC 469/12) i Sądu Najwyższego z dnia 7 sierpnia 2014 roku (II CSK 636/13), gdzie w sprawach, w jakich je wydano stan faktyczny przedstawiał się zgoła odmiennie niż zachodzący w rozpoznawanej sprawie.

Podobnie brak jest podstaw do uznania za zasadne powództwa o zapłatę kwoty 286,94 zł, co rodziło konieczność jego oddalenia i dalej apelacji powódki.

Powódka roszczenia swe wywodziła z umowy o współpracy w zakresie obsługi wierzytelności i udzielania poręczeń zawartej w dniu 2 kwietnia 2011 roku z M. P. (1) i umowy o współpracy w zakresie obsługi wierzytelności i udzielania poręczeń zawartej w dniu 15 grudnia 2011 roku z A. J. (3), na mocy których powódka poręczyła istniejące i niewymagalne, jak również przyszłe zobowiązania szpitali, w tym również (...) w G., w obu przypadkach powołując się na nabycie przez siebie w następstwie wykonania zobowiązania poręczyciela, wierzytelności w stosunku do pozwanego w trybie art. 518 § 1 pkt 1 kc.

Wbrew stanowisku Sądu pierwszej instancji umowy te stanowiły czynności prawne mające na celu zmianę wierzyciela samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej, w rozumieniu art. 54 ust. 5 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, a zatem mogły, pod rygorem nieważności (art. 54 ust. 6), nastąpić jedynie po wyrażeniu zgody przez podmiot tworzący.

W tym zakresie Sąd Okręgowy w pełni podziela poglądy prawne wyrażone przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 9 stycznia 2015 roku (V CSK 111/14), gdzie wprost wskazano, że umowa poręczenia należy do kategorii "czynności prawnych mających na celu zmianę wierzyciela samodzielnego publicznego z.o.z." w rozumieniu art. 54 ust. 5 u.d.l. Dla jej skuteczności prawnej wymagana jest, zatem zgoda organu założycielskiego szpitala (art. 54 ust. 5 u.d.l.). Zbędnym jest powielanie wywodów prawnych zawartych w uzasadnieniu tego wyroku, które Sąd Okręgowy przyjmuje za własne.

W okolicznościach sprawy było bezspornym, że powódka w przypadku obu umów nie uzyskała zgody organu tworzącego pozwany szpital.

Powyższe przesądza braku po stronie powódki legitymacji procesowej czynnej i czyni zbędnym prowadzenie dalszych rozważań w przedmiocie zasadności zarzutów apelacji.

Podsumowując, na podstawie art. 385 kpc, orzeczono jak w punkcie I. sentencji wyroku.

Orzeczenie o kosztach procesu, zawarte w punkcie II. sentencji wyroku, zapadło na podstawie art. 108 § 1 kpc i art. 98 § 1 i 3 kpc, w zw. z art. 99 kpc, przy uwzględnieniu, że powódka przegrała proces w postępowaniu apelacyjnym w całości, w zakresie obu połączonych do wspólnego rozpoznania spraw.